

ESPAI D'OPINIONS**Nº177**
Juny 2012**Joana Barceló Martí****Diputada Grup Socialista**

LLEI DEL TURISME DE LES ILLES BALEARS, **UNA PASSA ENRERE**

Des de l'ortodòxia econòmica neoliberal, el PP i el nostre Govern, diuen que saben el camí per sortir de la crisi, un camí simple i simplista: procurar i garantir la màxima rendibilitat empresarial, amb rapidesa, sense entrebancs. A costa dels treballadors, del medi ambient i el territori, la cohesió social i el futur econòmic del nostre país.

Primer va ser la reforma laboral que garanteix la rebaixa dels costos laborals per incrementar els beneficis empresarials. És l'opció per a guanyar competitivitat, diuen, una opció que ja no passa per la formació dels treballadors, persones aturades o estudiants, ni per la qualitat i l'increment de serveis que podrien crear més ocupació, sinó simplement per rebaixar els preus, una vagada més, ara a partir de la rebaixa dels costos laborals.

Després, a les nostres illes, es proposa la nova Llei del Turisme de les Illes Balears. El seu objectiu és el mateix, garantir amb rapidesa el màxim benefici empresarial. I oblidant que en política els objectius mai poden justificar les formes, la Conselleria de Turisme ha passat per damunt de tot de forma prepotent...ha passat per damunt de l'Estatut d'Autonomia que dona les competències d'ordenació turística a cada illa, que han estat exercides ja a Menorca i Eivissa i Formentera...ha passat per damunt de normes estatals d'obligat compliment com el Text Refós de la Llei del Sòl, que prohibeix expressament les dispenses urbanístiques per part de les administracions. Una prepotència turística que hipoteca, segons el propi Govern en l'informe de la conselleria d'Ordenació del Territori, la seguretat jurídica que en campanya electoral abanderaven.

Màxim benefici empresarial utilitzant la màxima discrecionalitat per part de la Conselleria de Turisme (elevant a categoria de llei el concepte de que no tots som iguals davant el Govern):

.- En la reconversió hotelera és possible un benefici que suposa l'increment del 40% d'ocupació i edificabilitat, del que ja està construït, si el projecte es presentat per un arquitecte, enginyer o artista de renom o prestigi internacional. Tanta densificació és qualitat? Qui identifica els professionals de renom

.- Un hotel obsolet pot reconvertir-se en habitatges, amb tots els drets constructius que te l'edifici com hotel al marge del planejament, i que amb la discrecionalitat establerta a la llei poden arribar a ser habitatges de 35 metres quadrats. Es qualitat o densificació? No tenim ja prou habitatges construïts que no es poden vendre? Per què aquests nous promotors tenen uns drets diferents a la resta?
 .- Com serà possible un pla de reconversió integral d'una zona turística madura si es dona la possibilitat de que tota edificació hotelera tingui el benefici de la reconversió en habitatges?

.- Si als Hotels permetem un llarg llistat d'usos secundaris pels que no han de demanar llicència d'activitats, no estem incrementant el tot inclòs amb desigualtat de condicions dels petits negocis, que sí han de demanar llicència d'activitats?

.- Fan possible nous hotels en sòl rústec, al marge de qualsevol protecció, amb oferta desestacionalitzadora, per la via de la declaració de l'interès general al marge del planejament. No es més fàcil, per lluitar per la desestacionalització, incrementar el transport aeri a l'hivern i poder posar en valor tot el que tenim més enllà de la temporada alta? Paissatge, senderisme,,,

.- Tota construcció en rústec, en el marc d'un turisme rural, construïda abans de l'1 de gener del 2012 és susceptible de tenir usos turístics. Aquesta norma possibilitarà un creixement del turisme rural de la mateixa qualitat?. El més probable és que expulsi activitat agrària... és qüestió de rendibilitat empresarial no?

Construir, construir, densificar, hipotecar la reconversió de les zones turístiques, incrementar el tot inclòs, destruir indústria, destruir ocupació, destruir paisatge,... millorarem així les nostres zones turístiques per, algun dia, poder competir amb qualitat? La resposta és clara i contundent: no millorarem i, és més, estem hipotecant la millora de demà, tot un pas enrere des de l'ortodòxia econòmica del PP.